

Tela o llenç

Definició

Tipus de teixit que s'utilitza com a suport de les pintures. Pot ser de diferents materials naturals i/o sintètics i està compost per dos tipus de fils que s'entrecreuen perpendicularment: la trama (en sentit horitzontal) i l'ordit (en sentit vertical), els quals es poden teixir de manera paral·lela, diagonal o en espiga.

La paraula llenç també es sol referir a una obra pictòrica sobre tela acabada.

Història

L'ús de la tela com a suport per a la pintura està documentat des de l'antic Egipte, malgrat no es va generalitzar fins el s.XV, especialment a Venècia, per tal de poder pintar grans formats més manejables en substitució de les pintures murals i les taules.

Les primeres teles eren de lli molt fi i després també s'utilitzaren teixits de cànem, ambdues es van estendre per tot Europa a partir del s.XVI. Sense tanta importància, per un motiu de mala conservació, també es van fer servir teles de cotó, seda o llana.

Posteriorment, l'aparició dels telers industrials va fer que les teles tinguessin un teixit més regular.

Avui dia, les noves tecnologies han fet possible l'aparició de teles d'origen sintètic que també són utilitzades com a suport de les pintures, malgrat que el lli continua essent el tipus de teixit més aconsellable com a suport de pintures.

Bibliografia utilitzada:

PEDROLA, Antoni.: *Materials, procediments i tècniques pictòriques*. Editorial Barcanova., Barcelona, 1990.

MAYER, Ralph.: *Materiales y técnicas del arte*. Ediciones Hermann Blume., Madrid, 1993.

CALVO, Ana.: *Conservación y restauración*. Ediciones del Serbal, Barcelona, 1997

PUCHADES, Montserrat.: *Documentació estudis ESCRBC. Especialitat pintura*. Barcelona 2003